

BREDASCHIE

Staat-, Letterkundig

Nieuws-

Donderdag den

COURANT.

en Wetenschappelijk

Blad.

26 July.

Tijdelijke Vrijdommen van Grondbelasting.

Alle de eigenaren of vruchtgebruikers van vaste goederen, welke krachtens de bepalingen der wet van 28 Maart 1838 (Staatsblad No. 8, 1ste van art. 1ste tot 116de der wet van 23 November 1798, of van art. 52de en 53de der wet van 24 April 1809, of van de wet van 16 April 1809, of eindelijk van bijzondere verordeningen of overeenkomsten met den Staat, mochten verzoeken, aanspraak te maken op eenigen tijdelijken vrijdom, of eenen vermindering van het bedrag der grondbelasting, waarop zij, naar evenredigheid van het aan omvang ter kennis gebrachte kadastraal inkomen der betrekkelijke percelen, zouden kunnen worden aanslagen, worden bij deze van wege het Hoofdbestuur van het Kadaster aangenoodigd, om daaronder, uitdrukkelijk binnen den tijd van veertien dagen, te rekenen van dien, waarop de afkondiging dezer in de gemeente, waar de goederen gelegen zijn, zal hebben plaats gehad, schriftelijk en met overlegging der noodige bewijsstukken, bij het plaatselijk bestuur derzelde gemeente, acte. Verzoeken te deelen, met opgave van de volgende bijzonderheden:

a. Krachtens welke wet enz., en welk artikel van dien, de vrijdom wordt ingeroepen;

b. Om welke reden (als aanschaf, wederopbouw, gedeeltelijke vernieuwing aan- of bijbouw van gebouwen; — doorgmakingen en indijkingen, ontginning van woeste gronden; beplanting of bezaaiing van braakliggende gronden met hooi, of met vruchtbare planten, beplanting of bezaaiing van reeds vruchtgevend gronden met hooi of gewas);

c. Aard van den vrijdom (als acht of vijftienjarige vrijdom; vrijdom van verhooging, gedurende drie, tien, twintig, vijf en twintig, dertig, vijftig jaren; vaststelling der belastingen op den tiels of op het vierde van den tiels van niet beplante gronden, gedurende vijftien of dertig jaren);

d. Jaren waarop de vrijdom is aangenomen, en zal opgehouden;

e. Omschrijving der betrokken eigendommen, volgens het Kadaster, als:

1°. Ligging (wijk, straat, polder, gehucht of plaatselijke benaming);

2°. Soort;

3°. Nummer der percelen op het plan (een, twee, drie, enz.);

4°. Inhouds-grootte van ieder perceel;

5°. Soort en klasse van ieder perceel;

Ten einde de voornoemde opgave van het ingezetenen meer gemakkelijker te maken, zullen, gedurende den voorgezegen termijn van veertien dagen, ten gemeentehuize, voor iedereen verkrijgbaar worden gesteld:

1°. De onlangs ingetrokkene eigendomslijsten;

2°. Gedrukte modellen voor de vereischte Verklaringen.

Wijders zullen de over te leggende bewijsstukken behooren aan te toonen:

g. Dat de bij de wet enz. voorgeschrevene of beoogene formaliteiten en voorwaarden behoorlijk vervuld, en de vrijdom derhalve door de bevoegde magt werkelijk is toegekend geworden;

h. Voor zoo veel betreft de gevallen, het onderwerp uitmakende van art. 132 - 145 der wet van 23 November 1798: dat de gronden, vóór den aanvang der verandering, braak of onbebouwd hebben gelegen, gedurende ten minste den vereischten tijd.

i. Dat de vrijdom in, of tot en met de negen eerste maanden van het loopende jaar is genoten.

Omrent het al dan niet bestaan en voortdurend genot van de bedoelde vrijdommen zal, ten gevolge van al het vorenstaande, en nadat een vader des noods plaatselijk onderzoek door ambtenaren der Directie Belastingen of van het Kadaster zal verrigt geworden zijn, door den Gouverneur worden beslist. Afgekondigd in Breda, den 26 July 1838. De Buitengewoon, DE ROY.

NEDERLANDEN.

den 25sten July.

GEDENKSTUK VAN NEERLANDS HELDENDADEN TER ZEE.

VAN DE VROEGSTE DAGEN AF TOT OP DEN TEGENWOORDIGEN TIJD. (I).

Hij die de geschiedenis van zijn vaderland kent, deszelfs wording, uitbreiding, opklimmende magt en grootheid, met het oog eens aandachtigen lezers, heeft nagegaan, zal ook de middelen hebben leeren kennen, waaraan wij, onder het bestuur eener steeds zorgende Voorzienigheid, dat alle danken hebben. De ontwikkeling van onzer handel en onzer zeevaart, op het einde der zestiende en bij den aanvang der zeventiende eeuw, had den aanvang van het vermogen der vereenigde Nederlanden en de vestiging van het gemeenebest ten gevolge. Wij, gedebieërd en tevens gevreesd, ontrolde zich Hollands Staten-vlag op al de zeeën der bekende wereld, en groot was het denkbeeld, dat vreemde en verafgelegene volken zich vormden, aangaande de grootheid en magt van een gemeenebest, welks vlag men op ontfelbare koopvaardij- en oorlogsschepen, in alle bekende havens, aan alle rusten zag wapperen. Het was echter niet door weelde dat Holland op dien trap van grootheid kwam. Neen! in de school van tegenspoeden ontwikkelden zich de eerste kernen van dien heldenmoed en die vaderlands-liefde, die later de magtigste volken met bewondering op ons voorgeslacht deden staren. Een onzer geachtste schrijvers (2) drukt dit zeer juist in de volgende zinnen uit:

„Middelwijd was de tijd geboren, dat onze Nederlanders, met name de Hollanders en Zeeuwen, een nieuw veld voor hunne dapperheid moesten openen. Het wijk, hoven alle verwachting voor hunne bekwaamheden geschikt zijnde, hen, welhaast met aanzienlijke mogendheden in eeten gelijken rang opde stelden. De oorsach, waarom zij te voren slechts een

klein gedeelte met hante koopvaardij-schepen hadden bezocht, werd van nu af aan, in zijne volle uitgestrektheid, het tooneel van hunne gewijste bijdragen. Een onwraakbaar bewijs van de meerderheid hunner vermogens in zeezaken, is, dat de zwartgelden, welke zij in dat opzicht ontmoetten, hunne grootste en gelukkigste uitwerpen geboren zijn. Het geluk voor hen, dat de koring van Spanje zelf, te moedig op zijne aermagt, hen daartoe had uitgelokt. Zijne onoverwinnelijke vloot overtuigde hen allereerst, dat zijne wapenen ter zee op verre na zoo ontzaglijk niet waren als te lande; en zij ontdekten bij die gelegenheid, dat intengende hunne ervaring in de zeevaart, weenlijke krijgslustde gewonden was, noch zij het wisten.

Na den uitgang van het twaalfjarig bestand is *Piet Hein* een waardig opvolger van (andere) groote mannen geweest; en van dezen zeekrijg tot op de *Tromper* en *Ruiter*, levert onze geschiedenis een aanzienlijke lijst van heroische namen, die de Nederlandsche vlag, zoo hooren als buiten Europa, bij de grootste mogendheden ten ton van eer en achtharheid hebben gevoerd.

Buiten tegenspraak deelt ook het gemeen in de glorie van zoo vele voortreffelijke daden; en de roem, door enkele landzaten behaald, daalt op eene geheele natie neder. Zoo versende men in de eenden van de *Tromper* en de *Ruiter*, van eenen *van Speyk* en anderen, geheel Holland, deszelfs vroegere en tegenwoordige grootheid. De eer, aan hen toegekend, door het volk aan hunne nagedachtenis bewezen, vormt in den schouw van datzelfde volk nieuwe helden, die, hetzij door vaderlandsliefde, eere-zucht of andere drijfveeren gedreven, slechts naar de gelegenheid behoeven, om hen na te streven.

De daden van het voorgeslacht, door onze tijdgenooten bijeengebragt, gedrukt en verspreid, zijn ons niet alleen dienstig om die daden zelf bij de vrienden bekend te maken, de oorzaken en beweegredenen te doen kennen, te rechtvaardigen en in het helderste daglicht te plaatsen; maar zijn vooral geschikt ter aankweeking van vaderlandsliefde en van heldenmoed.

Gedeeltelijk waren de daden ook de redenen, waaraan wij de nieuwe uitgave van dit acht *Nederlandsch* werk, voor onzen eere halve eeuw met grooten bijval ontvangen, te danken hebben, en om de woorden van onzen verdienstelijken *Engelberts Gerrits* te gebruiken; naderende omdat hetzelve thans volstrekt niet, of ten minste uiterst zeldzaam voorkomt, anderdeels wij hetzelve, onzes tijdens, omgewerkt, verbeterd, vermeerderd en door een fraaie typographische uitvoering, vignetten en platen opgeluisterd, waardig zoude kunnen geoordeeld worden, om als een *Gedenkstuk* van Neerlands roem ter zee in de boekery van elk rechtschapen vaderlander te prijken.

De namen van degenen, die zich met de omwerking en uitgave van dit werk belast hadden, waren dan ook het publiek een waarborg, voor de getrouwe nakoming der voorwaarden van inteekening. Van daar de hietst verwachting ruime deelneming van dat publiek; welke deelneming voorzeker, in deze loopende tijden, waarin elk Nederlander zich als een vaderlandsliefde heeft voorgeslacht, nog dagelijks zal toenemen. Aan dit gevoel echter zal de klimmende bijval niet alleen de de schrijvers zijn; veel zal er ook op rekening gesteld worden van de trouwe nakoming der beloften, bij de opening der inteekening gedaan; en meer nog dan dat hebben uitgever en bewerker gehoopt.

Het eerste deel dixer pracht-uitgave is volkomen waardig den naam van *Gedenkstuk* te dragen, en als zodanig in de boekverzameling van elk Nederlander, vooraan, te prijken, dewijl de uitvoering, het papier en een hoogst bevalig uiterlijk, de verwachting verre moet overtreffen; — slechts eenige kleine typographische fouten, denkelijk door het uitvallen en verkeerd inzetten van letters, na de correctie der pen-proef, veroorzaakt, hebben wij opgemerkt.

Op den wenk van onderscheidene inteekenaren, heeft de uitgever besloten om de platen, uitheffende derselver grootte en kostbare gravure, niet in het werk te voegen, vermits zij, door het ingewoen hare waarde verliezende, bedorven zouden worden. — Dezelve zullen des afzonderlijk aan de inteekenaren worden toegezonden. Deze nog niet ontvangen hebbende, zullen wij derhalve ons oordeel in deze moeten opschorten; het titel-vignet doet echter ook over de uitvoering der platen gunstig denken. Bij de ontvangst zullen wij dezelve aankondigen.

De beide platen welke bij dat deel behooren, moeten voorstellen:

1°. Eene groote plaat voorstellende de zeeslag van *Bosch* tegen de Spanjaarden op de Zuiderzee.

2°. Eene groote plaat, zeeslag tusschen den admiraal *Tromp* en *Blake* bij Dover.

Terug komende op hetgeen boven reeds gezegd is, kunnen wij, voorloopig, bewerker en uitgever, onzen dank betuigen, voor de uitvoering van het eerste deel van dit waardig gedenkstuk onzes aldoud en tegenwoordigen roems ter zee. Geheel omgewerkt, verbeterd en met verminderingen van vele, in de vorige uitgave niet voorkomende, plaatsen, opgeluisterd door dichtregels onzer voornaamste dichters, moet dit werk in de loopende tijden, een naar deszelfs belang berekend onthaal genieten; wij bevelen het om die reden ten sterkste in de gunst van het Nederlandsch publiek aan.

Bijna hadden wij vergeten te melden, dat bij dit eerste deel gevoegd is, eene *fac-similé*, genomen uit eenen brief van onzen onsterflijken *van Speyk* aan mevrouw *J. de Dieu*, benevens eene gravure naar de reeds in munt geslagene gedenkpenningen ter nagedachtenis van dien held.

(1) Nieuwe omgewerkte en vermeerderde pracht-uitgave, door *G. Engelberts Gerrits*, eerste Deel, met platen, en eenen gegraveerden titel en vignet. Bij *P. Batijla* te Amsterdam. 1834, gr. 8° groot, gr. 401 bladz. kost f 6,90.

(2) *Strijdt, Opkomst en bloei der vereenigde Nederlanden.*

De groote krijgsoefeningen, gisteren op de heide van het legerkamp bij Reijen voor Z. K. H. den Prins Veldmaarschalk uitgevoerd en welke door H. K. K. H. mevrouw de Prinses van Oranje bijgewoond werden, zijn zeer laisterrijk geweest en hebben algemeen aan de verwachting voldaan; de verschillende manoeuvres werden door de onderscheiden wapenkorpsen met de meeste juistheid en snelle uitvoering uitgevoerd en gaven op nieuw het bewijs van de bekwaamheid der troepen in de krijgsdienst. De vorstelijke personen waren dan ook, naar men verneemt, ten hoogste voldaan. Prins Willem en Prins Alexander bevonden zich weder ieder aan het hoofd van een peloton der afdeeling grenadiers.

De onderscheiden jongste veranderingen van kastonnementen en bewegingen onder de troepen van het Leger te veld zijn thans volbragt. De beide legerkampen zijn thans door de 1ste en 3de divisien betrokken; de hertog van Saxe-Weimar heeft zijn hoofdkwartier te Eindhoven gevestigd; de reserve divisie heeft voornamelijk de jongste kastonnementen der 2de divisie betrokken. De nieuwe stelling van het Leger wordt door deskundigen uitermate gezeamd en verzekerd, dat dezelve zoodaag is genomen, dat het gehele leger binnen den tijd van weinige uren op een punt kan verzameld worden.

De berigten van heden omtrent de cholera-ziekte te 's Hage, melden dat er bij de 52 eergisteren onder behandeling gebleven zieken tot gisteren morgen weder 4 zijn bijgekomen; één persoon is overleden terwijl er 4 hersteld zijn; zoodat er gisteren morgen nog 31 zieken onder behandeling bleven.

De Scheveningen is het aantal zieken tot gisteren morgen met 14 vermeerderd, 16 lijdere waren er voor de ziekte sedert den vorigen dag berweken en 9 hersteld, blijvende het getal onder behandeling, gisteren morgen, 82 personen. Zeer beklagt men zich over de vooringenemenheid der Scheveningers tegen het gebruik der geneesmiddelen, uit de verkeerde meening voortspruitende, dat de middelen die men hun aanbiedt hen veelteer dadelijk naar het graf moeten slepen dan tot baat strekken. Uit deze vooringenemenheid laat zich dan ook het gering getal der herstelden en de groetheid der sterfte verklaren.

Door de sub-commissie tot de cholera te 's Gravesdage is voorloopig, ter geruststelling der belanghebbenden, bekend gemaakt, dat in de talk, onlangs door de Scheveningers verkocht en door hen, zoo gezegd wordt, uit een in zee drijvend schip, waarvan de manschap aan de cholera gestorven was, gehaald, geene voor de gezondheid schadelijke zelfstandigheden bevonden zijn.

De cholera heeft zich thans ook te Rotterdam geopenbaard; vier personen zijn in die stad van de ziekte aangetast, één is er aan overleden en een daarvan weder hersteld.

De Staats-Courant deelt thans de briefwisseling mede tusschen den kolonel Koopman en den Zweedschen consul te Antwerpen gevoerd, ter nake het gevaar dat de stad Antwerpen bij eenen roekeloozen aanval van de zijde der Belgen bedreigde en dienvolgens eene waarschuwing aan de vreemde consuls inhoudende, alsmede de daarop gevolgde kennisgeving van het stedelijk bestuur, waarin, tot geruststelling der ingezetenen, een brief van den militairen bevelhebber van Antwerpen aan voormelden Zweedschen consul opgenomen was, welken brief van den kolonel Koopman, nevens dien van den Antwerpschen bevelhebber, wij in onze nummers van 20 en 22 dezer medegedeeld hebben. In het antwoord van den Zweedschen consul aan den kolonel Koopman, betijgt dezelve zich verplicht voor de gedane mededeelingen, waarvan hij, volgens den wensch des kolonels, aan alle de te Antwerpen residentende consuls had kennis gegeven, terwijl hij de hoop te kennen geeft, dat men niet, door aanranding van der Belgen zijde, den opperbevelhebber, dien hij zijne grootste hoogachting verzoekt te betuigen; dwingen zal tot gestrengte maatregelen over te gaan.

Berigten uit Zeeland van 22 dezer houden het volgende:

Onder onze troepen in het 5de district van Zeeland hebben onderscheidene bewegingen plaats, die het duidlijkst blijf dragen, dat men er zich zoodanig voorbereid houdt en op zijne hoede is, alsof men ieder oogenblik den aanval der Belgen te wachten had. De departie onder de belgische troepen op de grenzen gekantonneerd, houdt aan; voortdurend worden er uit het 5de district naar Vlissingen overgevoerd, die vervolgens met kleine transporten naar Thiel worden opgezonden.

De staat der gezondheid onzer troepen in het 4de en 5de district is thans zeer gunstig; men kan zich zelfs niet herinneren in een ruim ruim getal jaren, in 't algemeen zoo weinig zieken als thans te hebben gehad; het is te hopen dat de Voorzienigheid deze gezegende toestand doe voortduren en alle ongesteldheden van onze brave krijgslieden blijve afweren.

Er de positie onzer vloot op de Schelde is sedert de jongst bekende opgave geene verandering van belang voorgevallen. Zr. Ms. fregat *Jacobsz*, kommandant *Blommendaal*, ligt thans zeilree om eenen kruistocht te ondernemen. Met de versterking van Vlissingen

en der buitenforten tot dezelve behoorende, wordt aanhoudend voortgegaan.

Bijzondere berigten uit Antwerpen te Vlissingen in omloop, luiden, dat, vooral sedert het bekend worden des briefs van den heer Koopman aan den Zweedschen consul, eene menigte gezetene inwoners de stad verlaten; te vergeefs heeft men gepoogd hen gant te stellen: de voorbereidselen in de stad, de onwrikbare honding van den grijsen *Chasse* zoowel als de dagelijkse bewegingen, stellen hen al te klaar het lot voor oogen, dat de stad, bij eene roekeloze hertatting der vijandelijkheden, boven het hoofd hangt, dat dat zij zich in zulk eene bedreigde plaats nog zouden veilig waken; het heeft geen betoog, dat deze onzekere en gevaarvolle toestand eenen merkbaaren invloed op de dagelijkse zaken en den handel uitoefent.

Ten aanzien van het 67ste protocol wordt door een onzer dagbladen, als uit Londen ontvangen, de volgende bijzonderheden medegedeeld: het stuk zelf zou geene bepalingen inhouden, doch verseld gaan van drie bijlagen of annexen, als: 1. Eene nota, waarbij die der Nederlandsche regering, betrekkelijk het 6ste protocol, beantwoordt wordt, onder voorbehoud om de nota, betrekkelijk het 6ste protocol, anders te beantwoorden. De conferentie komt, wat de zaak betreft, terug op het concept-tractaat, hetwelk bij het 6ste protocol was gevoegd, doch erkent, dat het Nederlandsch tegenontwerp punten bevat, waarmede zij zich overeenigen kan. Zij is derhalve tot eenige wijzigingen in haar ontwerp bereid, en deze maken den inhoud uit van de annexe 6. Volgens deze annexe zullen de ophelderende artikelen van het bedoeld concept als volgt worden veranderd: bij art. 1 zal worden bepaald, dat de ontruiming van het wederzijdsch grondgebied 14 dagen na de uitwisseling der ratificatie zal plaats hebben. Art. 2 blijft, behoudens wijzigingen, onder anderen wat het slot betreft, zullende de regten geheven worden op den voet der overeenkomst van 31 Maart 1831 te Mentz gesloten. Ook art. 3 blijft, en zal bij deze artikelen een vierde gevoegd worden, bepalingen houdende omtrent de terugbetaling der door Nederland bij voorschot betaalde renten van de voormalige gemeene schuld. — De annexe c is eene nota aan den generaal Goblet gerigt, waarbij hem, in antwoord op zijne vroegere bij de conferentie ingediende nota's, wordt kennis gegeven van de ontvangst der Nederlandsche tegen-voorstellen; onder bijvoeging, dat de conferentie een spoedig antwoord te moeten zag, op de bedenkingen die daarop bij haar gevallen en door haar ook reeds aan het Nederlandsch gouvernement waren medegedeeld.

Er wordt ook nog van een 68ste protocol gesproken, dat den heer Thorb betrekken zou.

RECEPTE

BRUSSEL, den 24sten Juli.

Men zegt dat de generaal *Levin* in den raad van ministers gevraagd heeft, om over de blokkade van Maastricht te beraadslagen. Hij moet hebben voor oogen gesteld, dat de tegenwoordige omstandigheid verder gaat, dan het behoud van den vrede met Holland gedooft, dewijl onze troepen te nabij de stad zijn en haar te nauw insluiten; dat, van eene andere zijde, de blokkade onwettig en de gemeenschap niet ten eenemaal afgesneden is. Dienvolgens moet hij bevelen hebben gevraagd, hem om verder te gaan, hetzij om terug te trekken.

Thans wordt op nieuw vermeld, dat de regimenten van linie ieder met een batalion, door de incorporatie van het opgeroepen reserve-korps bij de staande armee, zullen vermeerderd worden.

Eergisteren zijn er op het bureau van buitenlandsche zaken weder depeches van den generaal Goblet en van den heer Wallez ontvangen. Zij hebben eenen raad van ministers, die enige uren lang geduurd heeft, op 's konings paleis gehouden, noodzakelijk gemaakt.

De engelsche *Courier* zegt dat de heer van de Meulen, die, volgens dat dagblad, alleen om zijne vrienden te bezoeken, te Brussel teruggekomen is, voor het einde dezer maand te Londen teruggewacht wordt. Er ontbreekt inderdaad nog maar een diplomaat meer, om onze zaken ten einde te brengen en vooral een diplomaat van de gehalte des heeren van de Weijer. (*Courier*.)

De medaille ter gedachtenis aan het bestuur van den Regent, met welker vervaardiging de heer *Leclercq* van Gent belast is, zal binnen weinige maanden gereed zijn. Deze medaille zal aan de eene zijde de beeldenis van den regent dragen, met het handschrift *Baron E. L. Surtet de Chokier, Regent van België*; op de keerzijde moet gegraveerd worden: *Het koninkrijk België aan den Regent. Decreet van het nationaal-congres van 20 Juli 1831.*

De Namensche *Eclaircur* verhaalt zijnen lezers, op grond van een uit Hasselt ontvangen brief, dat men in de omstreken van Maastricht kennis droeg van eene beweging naar die plaats van een korps van 8000 Hollanders, ten geleide van een honderdtal wagens derwaarts bestemd. De Hasseltache briefschrijver laat niet na, de verzekering daarbij te voegen, dat alle maatregelen genomen waren om hen behoort te ontvangen.

Tot heden zijn te Brussel in het geheel 86 cholera-gevallen geweest en 35 personen het slagtoffer der ziekte geworden. Giste-

ren zijn 2 personen aangevallen en drie overleden. -- In sommige plaatsen schijnt de ziekte te zijn geweken; uit Mons althans schrijft men, dat den 20sten aldaar geen nieuwe gevallen noch sterfgevallen hadden plaats gehad; in het hospitaal waren nog slechts drie personen en aan de betherhand. In de omstreken dier stad was het nagenoeg even zoo gesteld.

In den loop van den 22sten zijn te Gent 6 sterfgevallen en 13 nieuwe gevallen geweest.

ANTWERPEN, den 23sten Julij.

Onderscheidene vaartuigen met levensmiddelen en andere noodwendigheden geladen, zijn weder aan de stad afgegaan.

Van zaterdag tot zondag middag zijn hier 16 cholera-gevallen en 10 sterfgevallen geweest. Het aantal lijdens belooft 23, benevens 5 die aan de betherhand zijn. -- Te Santeliet, op de grenzen, zijn geen nieuwe gevallen meer geweest. -- In het epi-
scopale St. Bernard zijn een twaalfstal lijdens.

PARIS, den 22sten Julij.

De onlusten te Aix in Provence, waarvan voor een paar dagen slechts de voorloopige berichten waren ingekomen, moeten van eenen vrij ernstigen aard zijn geweest. De aanhangers van het vorig bestuur, zegt men, hebben reeds op den 15den eenige toebereidselen gemaakt om den maandag van Hendrik V, twee dagen later invallende, plegtig te vieren; de liberalen of eigenlijk de zoogenaamde parijotten, hebben zich hier tegen verzet, en het is tusschen beide partijen tot dadelijkheid gekomen. De bezetting, uit het 24ste regiment van lijns bestaande is daarop, naar bekomen last van de burgerlijke autoriteiten, tusschen beide getreden, en de vijftienlieden, die zoo het schijnt tot nu toe de overhand hadden behouden, vrij onzacht op het lijf gevallen. Immers in den strijd die daarvan het gevolg was, zijn onderscheidene personen gesne-
veld en gekwetst, en men is ten laatste genoodzaakt geweest een eind aan dezelve te maken, door de troepen in de kazernen terug te doen trekken en te consigneren. Op hetzelfde oogenblik genoegzaam is de nationale garde in de wapenen geroepen, en het schijnt deze te zijn gelukt om de vrij talrijke bevolking, die op de been was gekomen, zonder geweld uit een te doen gaan. Ook den volgenden dag heeft de burgerwacht de dienst verricht en tot aan het vertrek der laatste tijdingen de rust bewaard.

De verbittering welke van gesticht tot gesticht tusschen de Spaansche en Fransche grensbewoners overgaat, heeft in het begin der maand tot een vrij ernstig voorval aanleiding gegeven. Op den 9 dezer namelijk zijn eenige Spaansche soldaten op het Fransche grondgebied doorgedrongen, en hebben aldaar zeven landlieden, die hanne kudden weidden, opgeëist en naar Pampeluna vervoerd. Door de Fransche autoriteiten is dadelijk tegen deze daad van geweld geprotesteerd; doch daar men meermalen ondervonden heeft, dat op dergelijke reclamatiën slechts zeer langzaam regt werd gedaan, heeft de nationale garde van St. Jean Pied-de-Port en van eenige omliggende gemeenten langs eenen anderen weg genoegdoening gevorderd. Tot een korps van nagenoeg 800 man vereenigd, is dezelve naar Rouvoux, een dorp op Spaansche grondgebied gelagen, op weg gegaan, heeft voorts een wachtpost tot het gezondheids-cordon behoorende en uit zeven karabiniers bestaande gevangen weggevoerd en zich vervolgens van eene redoute, bij het klooster van dien naam, ge-
legen, meester had gemaakt. De Spaansche autoriteiten hebben in den beginne getracht dit geweld met geweld te keer te gaan, doch toen van alle kanten nieuwsen onderstand aan de Franschen toekwam, heeft de onderkoning van Navarre onmiddellijk het gegeven, om de zeven landlieden in vrijheid te stellen, en zijn deze tegen de Spaansche karabiniers uitgewisseld.

Er zijn gisteren bij het gouvernement depeches uit Gravenhage ontvangen, wier inhoud bij het ministerie veel beweging schijnt te hebben veroorzaakt. De heer Sebastian heeft zich dadelijk bij den koning begeven, en met dezen een vrij langdurig onderhoud gehad; waarna nog denzelfden avond het antwoord is weggezonden. Volgens geruchten, die trouwens vrij algemeen geloof vinden, zouden de inzichten van het fransch kabinet, omtrent de dadelijke beslissing der belgische kwestie, sedert kort merklijk gewijzigd zijn. De heer Durand de Maurel heeft in de laatste bijeenkomst, zoo het schijnt, geen zwijgheld gemaakt om in een nieuw uitstel toe te stemmen, en men voegt hierbij, dat op dit oogenblik, de voorslag, van welke zijde dan ook gedaan, om gedurende de onderhandelingen het wederzijdsch bezet grondgebied aan Engelsche en Pruisische troepen in te ruimen, een ernstig onderwerp van overweging is; hoezeer het echter buiten eenige twijfel blijft, dat door dit middel de onzekerheid slechts zoude verlengd worden.

Het bericht dat de Oostenrijksche troepen het Badensche grondgebied zouden bezet hebben, heeft zich heden niet bevestigd; doch het schijnt dat op de uiterste grenzen der Oostenrijksche staten, bij het meer van Constantz een vrij aanzienlijk korps vereenigd is.

Volgens tijdingen uit Lissabon van den 14den dezer, kwam aldaar dagelijks een groot aantal vluchtelingen uit de noordelijke provincien. De berichten bij het gouvernement werden geheim gehouden, doch men wilde echter weten, dat de bevolking zoo in Tras-

as-Montes, als in Entre-Minho-y-Douro, zich grootendeels aan de partij van don Pedro had aangesloten.

Te Bayonne is op den 18den dezer een kourrier gepasseerd, volgens wiens verhaal men te Madrid de tijding had ontvangen, dat een gedeelte der vloot van don Pedro zich bij kap Montego had vertoond en aldaar een afdeeling van 3000 man aan wal gezet, welke zich dadelijk van het dorp Figueras en van de beide oevers der rivier Mondego had meester gemaakt. Indien zich dit berigt bevestigde zoude het leger van don Miguel in de noordelijke provincien weldra buiten gemeenschap met de hoofdstad zijn.

Van Livorno schrijft men, dat sedert het begin dezer maand, aldaar voor rekening van den dey van Algiers een vaartuig wordt uitgerust, hetwelk geschikt zoude zijn om de Arabieren in het rijk van Algiers van krijgsbehoeften en wapenen te voorzien. Het Sardisch gouvernement, hetwelk zoo veel belang in de ontzuining dezer volkplanting stelt, zoude dezen toelag merklijk ondersteunen.

De minister van oorlog wordt tegen den 27sten, in de hoofdstad terug verwacht.

(Uit hoofde van den zondag geene fonds-notering.)

D U I T S C H L A N D

FRANKFORT, den 21sten Julij.

De Duitse bondsvergadering heeft in hare bijeenkomsten van den 5den en 19den dezer op nieuw twee gewichtige besluiten genomen. Het eerste ter betuigeling van het misbruik door de drukpers gepleegd, en in 't algemeen tot handhaving van orde en rust, het andere bepaalt zich meer onmiddellijk tot de periodieke drukpers in het groothertogdom Baden. (Tijd en plaatsgebrek belet ons deze vrij uitvoerige belangrijke stukken, die voor geen verkorting vatbaar zijn, heden mede te deelen; wij hopen dezelve in ons volgend nummer op te nemen.)

Uit Munchen wordt geschreven, dat aldaar het protocol no-
pens de zaken van Griekenland zou aangekomen zijn. Daarbij zou, naar het reet, bepaald zijn, dat er aan het nieuwe Grieksch bestuur 25,000 man troepen toegezegd is, waarvan de een helft uit Engelschen, de andere uit Pruisen zou bestaan. Drie duizend man Beijerschen zouden daarbij gevoegd worden. Men sprak er verder van, dat het voornamelijk bekeer in Griekenland zou worden opgedragen aan graaf Armannsperg, en dat Prins Otto, behalve door de-
zen, door den kolonel Heidegger, den staatsraad Maurer en den raad Abel vergezeld zou worden.

De verwaandheid is het tegenovergestelde van fierheid: deze laatste verhoogt, gene verlaagt den mensch; de eene wekt bewondering, de andere maakt belagelijck. De verwaandheid is het einde van middelmatigheid, het af-
draksel der zotheid.

"Ho he! de sloep?" -- "Marine Royale, Belge!" -- "Wacht, in 't geweer!" schreeuwde de moedige Zeauw, die aan den Vlaamschen dijk voor 't geweer op schildwacht stond; terwijl hij zoo iets tusschen de tanden bromde, dat veer naar 't witte die haard-
sche honden Mar doen galeek. De wacht kwam uit; de vijand werd verkend, en weldra bleek het, dat de helft van het koninklijk belgisch eskader tegen den dijk was aangeslagen. "Hoe veel zeilen?" riep de kommandant der wacht, terwijl hij het potlood op het papier bracht, om nota's voor zijn extra-rapport te nemen. "Geen," was het lagchend antwoord van den schildwacht, die intusschen de bemanning van de aan wal gelagen belgische sloep toegeroepen had, de sloep niet te maken en naar wal te stappen; e-
havende over de uitgestane angst -- want de menschen waren aan geen water gewoon -- bleef dezelve haar lot afwachten. "Op vijf-
tig passen strijkt" en siddrende bogen zich de knieën der belgische quast-metrozen, om zich neder te zetten, dewijl de quarantaine-maatregelen geen nadere aanraking veroorloofden.

Deze verschrikkelijke mare verspreide zich weldra door de ge-
heele belgische vloot, die, voor de helft verzwakt, in eenen hope-
loozen toestand voor hare ankers lag te stampen.

De schildwacht, ofschoon met een landstonden rok aan, schreef het water-element een wettig pater te kennen dan de belgische metrozen, die thans gewaand, wat onbetrevene handen aan voet-
stemen beteekenden, hij liet hen daarop toe, om ze tegen den wind te beschutten, van zich aan bakhoofzijde van den dijk te lag-
gen; even goed had hij hen in het Grieksch kunnen aanspreken, want menschen, die hoogstens de betekenis van te lei en te loover op het harnasche kamaal geleerd hadden, wisten evenmin wat bak- of wat loover was, als de rekrut, die voor het eerst een geweer in de handen kreeg; weet wat een groote slag voor beteekent.

Is het nu fierheid of zotte verwaandheid, die een paar belgische oorlogschepen naar Ruzelmonde zond, om de bewegingen van een vloot, met de beste zeelieden der wereld bemand, te hinderen. Naar het staaltje van verregaande onbedrevenheid te oorde-
len, zoude immers een twaalf hollandsche sloepen genoegzaam zijn, om het zoo pompeus uit Brussel gezende belgische eskader (het denkbeeld van eenen uit Brussel gevaren vloot, is genoegzaam om zich een vopsel te tugchen) in te pakken. En toch is dit het eenigste regt nationale strijdmiddel, hetwelk België bezit. -- Want deszelfs leger zal men gewis niet nationaal willen noemen.

Kort na de belgische omwenteling zeide hij, die zich tot alles geschikt rekende, (S. van de Weyer): "L'idée qu'a enfanté la revolution, est celle de l'indépendance." Wij vragen nu op onze beurt: of het denkbeeld, dat een belgisch leger en een belgische vloot voortbragt, ook het denkbeeld der onafhankelijkheid. Voorwaar, dan zijn zij in alles onbedreven, zelfs in het denken; hetgeen hunne denkbeelden dan ook voortbrachten, ligt al den den het oordeel der gezonde rede.

Toen zij op zich zelf stonden, en de enkele vertooning van Hollands krijgsmagt genoeg, de belgische omwenteling,

waardoor alle groote mogendheden geboeid hadden, in rook te doen verdwijnen. Eene *tabberloetheit* jaagt het eenigste nationale wat zij bezitten aan den grond, zonder dat er eene vertooning van slecht, sene enkele hollandsche volharding noodig is. Nu het dus de vrees is en hun lager weg, en verpletterd stort het gebouw van eene held, bedrog en netie verwardheid heen, bij de vertooning van eene hollandsche toorn-afdeeling. En het is door zulke menschen, dat de groote Noordische mogendheden zich de wet laten voorschrijven, waaraan zij een veld, dat eeuwen lang met naam als eene onafhankelijke natie bekend is, willen opofferen? Acht maanden lang onderhandelt men over een artikel van *privé* naar op hollandsche hinnen wateren, met een volk, dat nog niet in staat is een wisselstuk te doen eerbiedigen. Naar ons gevoelen verdienen zij slechts den antwoord op hunne eischen: *de prijs van de toorn-afdeeling te krijgen* en dan heeft men in Holland geen leger, maar hangende de noodig, om ze van onze binnenscheep af te houden.

Toen België, met Holland vereenigd, de eer genoot onder eene vlag te varen, waaraan de roemvolste herinneringen verboncht waren, die nog eerst den eerbied der vrome volken opwekte, toen deelden zij in den roem onzer voorvaders, hun Handel en hunne nijverheid bloeiden en zagen zich krachtvol beschermend - en thans?... Wie zal de vlag van *Heintje van der Meent* op het pondmat erkennen, wie zal een opmerking verbieden, waaraan geen enkel puntak noch eikenblad gehecht is; maar die wel de kerk doet aan de gruppelen van de vorige en hedendaagse onrechtvaardig. Neen, de dankbetoon die de belgische omwenteling heeft voorgewogen, was het vuile eigenbelang van eenige somtijdszaken, en de zette verwardheid van eenige zeer middelmatige belgische staatsmannen en jonge ouderde vernuftigen. Laat dan de nota's van eenen sommaligen kapitein der genie, die verwerdlijk de vanden verlat, waaraan hij trouw gezworen had, aan confererende groote mogendheden overgegeven; en ziet dan wederom men zich het meest niet verwonderen: over de verwardheid van gezagvoerden, die, zoo lang zij met eigen middelen het bestuur voerden, zich voor geheel Europa met schande bedekt hebben; of over de lekenmatige held van mogendheden, die, *zo lang* het regt der volken niet kenne, voor zulke mannen in vrede gebonden werden.

Heintje van der Meent weende wanneer hij aan den boomstam van het manschap dacht. *Democratie* lechte wanneer hij over deszelfs verwardheid droomde. Om in een goede gemeenschap te blijven, gelooven wij, aan België, deszelfs heering en bewindsmannen denkende, vooral bij de gedachte aan de *Koninklijke Belgische marine*, het beste te zijn, de post van *Democratie* te kiezen.

INTEERKENING.

Op een zoo volledig mogelijk, AANHANGSEL op het ALGEMEEN WOORDENBOEK van Kunsten en Wetenschappen, voor den hollandschen Staat en ten behoeve der gezelligen levens, door Willem den Heer G. Nieuwenhuis te Zutphen van 1820 tot 1828, in 8 deelen, uitgegeven; waaraan nog eenige exemplaren op ordinaar papier a 44,50 en op awaan velin papier a 60,50 te bekomen zijn.

Het zal wel niet noodig zijn, breedvoerig uit te wijden over het nut, dat er is uit het genoegen, dat er gemaakt wordt, door het gebruik van *Wetenschappelijke woordenboeken* van Kunsten en Wetenschappen. Bijkans dagelijks worden deze woordenboeken door geleerden en ongeteelden opengeslagen en geraadpleegd. Daardoor wordt de kennis der wetenschappen en ons met elkander verknippen, en men kan niet zeggen dat het niet noodig is, hetgeen echter niet is.

De eerste teel heeft den 15 de dergelijke werken het woordenboek van Willem den heer Nieuwenhuis, dat van de jaren 1820 tot 1828, in acht octave deelen, is uitgegeven; alsmede dat, hetwelk thans bij de Gebrueders *Nieuwenhuis* te Amsterdam uitkomt, doch nog niet verder dan tot de letter D is gevorderd.

Hoe veel gebeds het werk van Nieuwenhuis ook moge bevatten, en hoe vele algeheel onafhankelijke Landgenooten daartoe ook hebben ingedragen (zoo als, om van de nog levenden niet te spreken, onder de overleden gevonden worden de Heeren J. G. *Arntzenius* te Harderwijk, E. A. *Borger* en J. M. *Kemper* te Leiden, H. *Mantingh* en J. A. *Van der Grinten* te Groningen, J. *Van der* te Utrecht, (en vele) de eerste echter eenige groote leemten, daar sommige artikelen van het grootste aandeel of geheel vergeten of nauwelijks aangestipt zijn. -- Behalve dat is er, naar de uitgave van Nieuwenhuis woordenboek, veel in het gebied van Kunsten en Wetenschappen onbevallen te vermelden, hetgeen eene aanvulling behoeft of een geheel omwerking vordert.

De ondergetekende het woordenboek van den heer Nieuwenhuis uit het fonds van Willem van Vaders, den boekhandelaar H. G. L. *Thieme* te Zutphen, hebbende aangekocht, is te ziele geworden en, door vele intekenaren op hetzelve, aangevraagd, spoord deze leemten aan te vullen door het leveren van een zoo volledig mogelijk *Aanhangsel* tot bovengenoemd werk.

Op aandrang der Hooggeleerde Heeren J. *Nieuwenhuis* te Leiden en N. G. van *Meent* te Amsterdam, heeft een Nederlandsch geleerde zich, op zijn verzoek, wel willen verblijden, de hoofdredactie van het *Aanhangsel* op zich te nemen.

De hoofdredactie heeft zich verzoeken van de medewerking van een aantal geleerden te verschaffen, welke alle bezitters van het woordenboek *Nieuwenhuis* en de ondergetekende, te zamen en bij te dragen om de leemten te vullen, die door middel van zinnen gemiddelen boekhandelaar, of van eenen hoofd-uitgever, den boekhandelaar G. *Pontjess* in de Warmoesstraat te Amsterdam, ten einde de deselve aan de Leden der Commissie van Redactie te kunnen openden, waarvan een dankbaar gebruik zal worden gemaakt.

Hoewel overtuigd, dat ieder bezitter van het meergenoemde woordenboek het *Aanhangsel* opzette, en zonder verpligt te worden, zal het aanschaffen, is hetzelve van hem te leveren. *Aanhangsel*, bij intekening, het doeltreffendst voorgelopen, zoo om de reden, tegevoerd, dat de leemten en voornamen op de lijst van intekening zal te plaatsen en de verzending, dat te kunnen doen, al te drukkende aantal exemplaren te berekenen, te meer, daar sinds de uitgave van het meergenoemde werk, een aantal exemplaren door overleden of verhuide handen gekonden zijn, vele verhuizingen enz. plaats gegrepen hebben, die ontandigheid des vaderlands veel hebben doen veranderen.

- Vooraarden van Intekening.**
1. Het *Aanhangsel* op het Algemeen Woordenboek van Kunsten en Wetenschappen, in der 1820 door Willem den Heer G. Nieuwenhuis te Utrecht samengesteld en te Zutphen uitgegeven, op dezelfde wijze worden uitgegeven als het woordenboek, en met dezelfde letter en op hetzelfde papier, worden geset.
 2. Het *Aanhangsel* zal de vromen hangende vijf maanden bestaan.
 3. In hetzelve zal, zoo volledig mogelijk, alle opgenomen worden, wat de hoofdzaken betreft, of minder juist en behoorlijk is opgegeven.
 4. Ook zal hetzelve de levensberigten en opgaven der werken bevatten van alle groote mannen en vrouwen, welke sedert de uitgave van het woordenboek tot op den tijd der uitgave des *Aangangsels* zijn overleden.
 5. De werken van het *Aanhangsel* zullen zoo spoedig mogelijk, doch niet eerder dan een jaar na de uitgave van hetzelve, te zamen met de werken van het woordenboek, in het licht verschijnen, hetwelk hoogstens in een twaalf per jaar zal bestaan, die bij de aflevering tegen kwitantie worden voldaan.
 6. De prijs van iedere *Aanhangsel* bladzijden zeer naauw druk, is, even als bij de uitgave des woordenboeks op, 15 Centen voor het gewoon en 20 Centen voor het velle papier bepaald.
 7. De intekening staat bij alle boekhandelaars open tot den laatste Augustus 1832, doch ook niet langer, dewijl men alsdan dadelijk eenen aanvang met het drukken zal moeten maken.
 8. Ten slotte kunnen de Intekenaren zich verzekerd houden, dat men alle krachten zal inspannen, ten einde het *Aanhangsel* met het woordenboek te zamen te kunnen wedervereenigen met hetzelve wat bij de uitgave van hetzelve bestemd was.

Nieuwenhuis, Juni 1832. J. H. E. H. H. H.

Rekening der Effecten in Zeevenbergen.

DINGSDAG, 24 Juli 1832.

Namenlijst, Verkeijde schuld, 24 pCt.	415	425	425
Uitgestelde schuld.	7	15	15
Kansbiljetten.	15	165	155
Amortisatie Syndicaat, 42 pCt.	69	70	70
Idem, idem, 31 pCt.	50	50	50
Oorlogs-lasten 1830 a 5 pCt.	80	80	80
Vrijw. geldl. 1831 a 6 pCt.	94	95	95
Nieuwe idem. 1832 a 5 pCt.	80	80	80
Schakelbiljetten, 6 pCt.	99	99	99
Handel-Maatschappij, 42 pCt.	85	86	86
FRANKRIJK, inschr. op t Grootboek 3 pCt.	67	67	67
RUSLAND, Bij Hope en Comp., 5 pCt.	93	94	94
Bij dezelfde 1832, 5 pCt.	93	96	95
BRANDE, Certificaat, 5 pCt.	49	49	49
Dezelfde, 3 pCt.	28	29	28
Uitgestelde schuld.			

Voor het Rijk.

AMORTISATIE SYNDICAAT. ADMINISTRATIE DER DOMEINEN, WEGEN, VAARTEN, EN PROVINCIE NOORD-BRABAND.

AANBESTEDING VAN TIMMER- EN METSELWERKEN, onder de Gemeente Zeevenbergen.

De Agent van het Domein in het District Zeevenbergen, zal, als daartoe behoorlijk geautoriseerd, ten overstaan van den Heere Burgemeester der Gemeente Zeevenbergen, in het openbaar aan den minstinschrijverden, op Dinsdag den 31 Juli 1832, des morgens om 11 ure, ten Gemeentens-huize van Zeevenbergen, Aanbesteden: Het maken van een Nieuwe SCHUUR, aan het Landgatsveer, onder Zeevenbergen. De konditien van Aanbesteding kunnen van heden af, dagelijks, ten kantore van openbare Agent gelezen worden, alsmede ten huize van H. van der Post, in het Logement het *Schippershuis* te Zeevenbergen, en zal wijders van deze rekken, daags vore de Besteding behoort te Aanwijzing worden gedaan. Zeevenbergen, den 13 Juli 1832.

De Agent voornoemd, G. O. N. E. F. E. S. T.

RELANDRIJK BERIGT.

Behalven het gewone CHOLERA ELIXIR van Prof. TILLESUS, hetwelk algemeen door het gehele Koninkrijk is verkrijgbaar gesteld, wordt bij den ondergetekenden nog aangekocht te behalven te hem te bekomen, een zeer aangename CHOLERA ELIXIR, door den Wel. Ed. en gecom. zeer gecom. hollandsche Geneesheer en Chirurgus-meester B. A. D. E. aan het hospitaal te Brada, bij eigene ondervinding in andere Landen goed bevonden en aangeprezen, prijs 60 cents het fleschje.

Brada, Juli 1832. J. O. V. E. R. D. U. I. N., Apotheker, Veemarktstraat.

In het Instituut van Opvoeding van A. L. H. E. C. T. O. R. te Middelburg, geeft men onderwijze in onderscheidende TALEN, het BOEKHOUDEN, de STUURMAAN, de KUNST, de zuivere en toegepaste WETSKUNDE, en andere voorbarigende Wetenschappen en boozere Studien.

Er is geschikte gelegenheid tot het plaatsen van KOSTJAN G. E. I. N. G. E. N, zultende zoo voor de zedelijke als verstandelijke vorming der leerlingen behoorlijke zorg gedragen worden.

Bij de boekhandelaars VAN GULICK EN H. E. B. M. A. N. S. te Brada, is van de pers gekomen: AFSCHIED VAN A. E. P. P. O. N. S. E. D. E. L. A. M. A. R. T. I. N. E., of een verrek naar t Moedig Land, na t Fransch door J. A. N. J. F. W. A. R., Kon. Militairen, Algemeene Leeraar. Prijs 20 cents.